

file:///C:/Users/Marina/Desktop/SA%C4%8CUVATI/(7)%20Marina%20Adamovi%C4%87_files/K
NJIGE/MarinaTHERESTOF3.pdf

THE REST OF 3.

Marina Adamović

Izdavač

IA Nova POETIKA

Milentija Popovića 32A/15

Novi Beograd - Beograd

Telefon: +381 61 720 62 70

Za izdavača

Milomir Bata Cvetković

Glavni i odgovorni urednik

Milomir Bata Cvetković

Prelom

Milomir Bata Cvetković

Dizajn

Milomir Bata Cvetković

Tehnički urednik

Milica Joksimović

Tiraž

Neograničen - ONLINEBOOK

Produkcija

Nova POETIKA - Beograd

www.novapoetika.com

bazapoetika@gmail.com

Marina Adamović

THE REST OF 3.

Marina Adamović – THE REST OF 3

KRATKA LIRSKA PROZA

ZAVEŠTANJE

Prvog dana, kada je čuo da leka nema, napisao je: "Oh, neće me biti." Drugog dana, bol se pritajio i on je odmah zapisao: "Možda, možda, ipak." Trećeg je ostao bez svesti i lekar je napisao : " Otpusna lista." Četvrtog je pesnik ugledao sebe i mislima nastavio delo : "Vidim, vidim, ovaj je oblak divan" Petog dana, bio je neobjašnjivo srećan; neko je uzeo njegovu olovku i dodao: "Ne znam otkud mi želja da pišem pesme, ali volim to! Biće me, biće!!!" Šestog dana , objavljena je knjiga : "Srce ne umire" Autor - Oni.

SUBJEKTIVNI ZAKLJUČAK O OBJEKTIVNOSTI

Bio je začetnik pravca Tiha jeza. Noćima je pisao roman o tami, ništavilu, o teškom dahu koji se brzo pretvara u izdah. Nije prestajao ni kada bi dotakao jamu pred sobom od zamora, sećanja na Aristotela i Horacija. Ne, još mračnije bi poteklo mastilo iz pera. Zastao bi tek kada bi tama postala njegova biografija. Sećam se priča o tom piscu i kako je završio roman. Slučajno mu je glava udarila - ne u ono pred njom, ne, već u prekidač za lampu unutar. Blago se osmehnuo i napisao epilog: Život je lep. Život!

ISTINITA LAŽ

Na podu - muškarac krvave glave. Hitna pomoć i policija, na mestu uviđaja. Žena stoji pored njih nepomično; izgleda da stoji - sedi u izdignutim kolicima za invalide i tela su im na istoj visini. "O čemu se radi?"... pita novinar, iznenada obavešten o ovom slučaju. Lekar Hitne sleže ramenima "Pitajte supovce.... lično sam ih pozvao"... "A vas, ko je vas pozvao?" "Sused ovog para, koji je, zazvonivši na vratima, čuo tresak nečega i...kaže... samo to... niko mu se nije odazvao, ušao je i video" Novinar izvuče beležnicu i počne redati kockice. "Gospodo, ovo je Vaš... partner, suprug, prijatelj...?" Tišina... "U redu, vidim da ste potreseni..." Supovci su slučaj zabeležili kao "nesrećan". "Gospođa" ga ne bi nazvala tako.... jer je prvi put u životu slagala. Odgovorila im je "Ne mogu se kretati,, kao što vidite, dobacila sam mu komad mesa , nije ga lepo uhvatio, okliznuo se i, u padu, glavom udario o vrata otvorerne rerne" Naravna, jasno vam je - u tom je komadu bila dugogodišnja suluda mržnja kojom ga je gađala iz sve snage (sačuvane za ovakvu priliku) kada je rekao "Ono meso ..(pauza 10min).

nije baš..(pauza 20min) dobro..(40min)... drugi put (pauzaaaaa)... vrati im...(50min) i traži (sat) ispravno ili...(2h)novac Ona godinama ne može ući u ove prodavnice, službenici iznesu traženo (kada je i ako - vide)stave u torbu i pozdrave... I oni, jadni, žure... desi se greška; da je unutra, lako bi se dogovorili..ovako... niti je videla, ni pomirisala meso.... Gađala je njega.. - dalje, pogodila ga je pravo u čelo, meso se obesilo o lice, ništa nije video, zateturao se , pao i udario, stvarno, u rernu. Ma koliko još bude bila živa, imaće vremena da na miru pogleda u nebo, predahne i kaže "Parti, molila sam ga da me tebi dovede pre kraja... stvarno sam ga molila... stvarno... hajde, dođi ti meni, najzad smo sami i opušteni"

ČUDO

Zamišljala je da je ptica. Nije ništa zamišljala, letela je gradom i razgledala. Znate, ona je čudna vrsta ptica - ni selica, ni stanarica. A nije mogla ni da zamišlja. Kako bi se to ptičjim jezikom saopštilo? Povremeno bi sletetala na žbunove svoje mladosti i ostavila pero. Nije ga namerno ostavljala, samo je opadalo. Ljudi bi bacili po pogled -dva i šapnuli "lepa ptičica". Zašto su to činili? Pa neko je ustrelio olinjalu pticu, ali je nije bacio,ne; bio je "prisatojan". Iskopao je grob, napravio spomenik od ruža u procvatu i na trn okačio sliku ptice dok je još bila ptić. Taj "neko" nije ni pretpostavljao da ptice ne umiru! Eno, gore, još se vide krila kako po oblacima ostavljaju nešto nalik na poeziju. A ona... zamišlja da je živi pesnik... zaista čudno... zaista... (a ko tvrdi da čuda nisu jedina moguća? Ko?)

ELEGIJA PESNIKA

Proglašen je za futuristu. Razmišljao je dugo o čemu se radi; razmišljao danima, mesecima, godinama i nije mogao da piše. "Sve moje teme su inspirisane prošlošću, kako mogu biti futurista?" Stvarno, on je bio pesnik koga niko nije poznavao, ni sam sebe nije uspeo da spozna, jer je bio zaglavljen između dva kamena istoimenog doba. Dakle, ko je ovog pesnika proglasio za futuristu? *nastavak u sledećem broju "Kako je stekao slavu pre nô što se ubio" P.S. zaboravljeni futurista

VOLIŠ LI OCA (??!!!)

Sećate se već... godine sam provela u bolnic(ama)i. Kao, lečili me od "XY" a sumnjali da nisam i od "Z obolela"... slali me psihijatrima i psiholozima... nisu znali da sam te dve specijalnosti medicine odavno izučila; hmmm , šta sam ono htela reći??? A, da... ništa... Nisam luda ja, već je bolnica ludnica, a vrhovni - kandidati za ćeliju gadnu, smradnu, na dnu... etc ... Na pitanje "voliš li oca?" odgovorila bih "hajde još dva-tri puta ponovite ovo pitanje.." Taj se sistem ispitivanja godinama ne menja.. napamet sam naučila sve... Onda se nakašljem, dodam "brže, brže.." a oni... sklope liste, potpišu se i ..jock, ne usuđuju se da me strpaju u Holliwood. Dragi moj dr Jezdo, dragi. Tebe sam obožavala, kao Partenona, majke mi... OK... bio si izvanredan

**ne
u
ro
psi
hi
ja
tar**

Ar pameti X sto - za virtuelno slovo.

I vi to nazivate bludilom?

On - ne - voleo je moje

analize

psihe

psihoan

psihofob

etc

etc

prof. dr JZ

Sećam se....

USPOMENA

Nasmejala se, a ni sama nije znala zašto. Iz čista mira, opustila je usne do tada zgrčene i izgrizene. Oni koji su je poznavali, bili su začuđeni, samo toliko - začuđeni. Drugi, međutim, vrteli su šakom. "Kako je lep dan!" pomislila je i legla, a da nije ni bila svesna da ne stoji. Nasmejala se prvi i poslednji put u životu. Da, to su, i poznanici, i ne, istovetno shvatili- "Ova se žena zadnji put smeje..ne zovite Hitnu, gotova je." Uvek kad prolazim tom ulicom, nasmešim se nepoznatoj zanesenjakinji u pomen. Toliko.

KRATKE PRIČE - BUDI TOPLA, SMRTI

Bila je dete kada je ugledala smrt kraj sebe. Otac, majka, rodbina, prijatelji... niko nije vide nju. Samo smrt, ali drugačijim očima. Oni su palili sveće, tiho pričali, nešto žvakali i sipali tečnost iz čaša na zemlju... Ona se nije udaljavala od tela preobraženog u zadnji čin drame "Autofobija" Osećala je da nešto leluja, svod, tlo ili ona...pružila je ruku da opipa tužnu scenu i izgubila ravnotežu. Niko ne zna (lekari ćute) da li je sunce opeklo vlaknaste nerve ili je sama (po odluci scenariste imaginativne svesti) rešila da padne u kovčeg voljenog deke. Bila je dete. Možda je još uvek budući da tu smrt netremice posmatra... danju stoji kraj nje, a noću upada među drvene korice dnevnika: "Deka ima tople oči"

Toplo mi je, mama.

Bila je dete kada je ugledala smrt kraj sebe. Otac, majka, rodbina, prijatelji... niko nije video nju. Samo smrt, ali drugačijim očima. Oni su palili sveće, tiho pričali, nešto žvakali i sipali tečnost iz čaša na zemlju. Ona se nije udaljavala od tela preobraženog u zadnji čin drame "Autofobija". Osećala je da nešto leluja, svod, tlo ili ona...pružila je ruku da opipa tužnu scenu i izgubila ravnotežu. Niko ne zna (lekari ćute) da li je sunce opeklo vlaknaste nerve ili je sama (po odluci scenariste imaginativne svesti) rešila da padne u kovčeg voljenog deke. Bila je dete. Možda je još uvek budući da tu smrt netremice posmatra... danju stoji kraj nje, a noću upada među drvene korice dnevnika: "Deka ima tople oči" Toplo mi je, mama.

SMRT PESNIKA NA DAN ROĐENJA ČITAOKA I

(čuda postoje da ne bismo postojali mi - kao mutanti degenetike) Neverovatno, ali jeste tačno. Listala je književni časopis ne bi li odvukla misli daleko od onog što joj je bila preokupacija - smrt. Prva strana, druga, dalje, dalje... nije izdržala... to nije bio plač, ni groznica, više je ličilo na "grobe, otvori se!" Na trideset osmoj stani pročitala je skraćenu biografiju pisca: "..imao je četiri gidine kada mu je ubijen otac; majka ga nije mogla čuvati sama, a bila je prostitutka i lezbejka; smestila ga je u dom, zatim, i ona - umrla. " Ko je bio taj pesnik? Verujem da je imao na hiljade čudesnih transeksualnih tema u glavi....da bio je gej... Najneverovatnije je upravo to da je prihvaćena njegova lirika, ali on... nije mogao naći sebe među živima. Svest se igra i okreće prirodu naglavačke. Ubio se sa dvadeset godina. Sebe ili mistiku šizofrene evolucije homosapiensa? "Svemire, svemire, pokopaj me" napisala je na trideset devetoj stranici izuzetnog časopisa.

SMRT PESNIKA NA DAN ROĐENJA ČITAOKA II

I dalje lista književne časopise. Nada se da će naići na pisca čije se teme i reči odlikuju novošću, neponovljivošću, zagonetnošću da bi bile izazov književnicima, kritičarima, filolozima i, uopšte, živima. Unapred pripremljena na krik pokopanih sećanja na spomenik mladosti, samo je lagano sela, uzela olovku i na dlanu ispisala: "Slavu je stekao tek nakon smrti kada je godine 1962. (???!!!) režirana kontroverzna tragedija prema njegovoj zbirci minijature pesama i priča" Olovku sam našla u muzeju Hollywood , ukrala je i (hvala budnosti čuvara) osuđena na doživotnu liriku.

SAVREMENA PROZA

"Kratka priča je prozna lirika, anegdota, izreka ili..."
Razmišljala je i pokušavala da priguši tiho kapanje vode u kupatilu. Poremećaj idile u glavi nije htela dopustiti... ipak... voda je skupa... jednolični ritam svakidašnje pojave - preterano dosadan. Ustala je, pala, opet ustala, pala... i ostala bez svesti na podu kupatila u kome je samo voda zveckala. Njenoj kratkoj priči o životnoj dosadi došao je kraj. A tako je bila uzbudljiva, inspirativna, i multilingvalna; već je i naslov imala ... šteta..šteta za bibliografiju najsavremenije srpske proze saučešće i izdavaču abnormalne poetske tahikardije

ZAPAŽANJE

Život je termin vrlo teško objašnjiv.

**Podimo od prvog sloga "živ" - On, faktički, ukazuje na "biti
nemrtav",**

**ili "biti postojan", ili, ne samo "vegetirajući", već je,
zaista, "cirkularni" deo svemira.**

**Dalje: "...ot"; ne mislite da je to morfema! Nikako! Običan
je slog,**

koji upućuje na imenicu muškog roda bez "nepostojanog a"

Dakle: "život" je skup dva sloga- muška! Zamislite! Muška!

A ko je tvorac Života? Uzviknuću jedno postojano -A?

Mislim, mislim...Že-na! N'est-ce pas?

Siiiiiii ž = ž

RAJSKI ŽIVOT U PAKLU

Pristojno je prišla dvema ženama, ne bih rekla - gospođama; to deluje vrlo ciljno.

Pitala je "Izvinite, biste li učestvovala u humanitarnoj akciji?"

Jedna od njih , s blagim osmehom, odgovorila je: O, pa obraćate se onima koji nemaju od čega da žive; i sad smo pozajmile da bismo se prehranile... žao mi je"

Bilo joj je čudno da neko takav jede u otmenom restoranu slatko grickajući nešto pozamašno. Ne seća se da je, lično, ikada sela i van kuće jela pa i u kući; verovatno je pobrkala lončiće i još uvek ih ne prepoznaje

Ta ista žena nastavila je: "Mislim da se odnekud znamo.

Srele smo se pre četiri- pet godina i pričale."

Ona se zamislila; ne seća se ni rodbine, ni suseda, kako bi se

setila nekog slučajnog prolaznika koji nije imao kopljaste misli; a očigledno nije, mada ove sada jesu bile takve, jesu.

"Ne..ne sećam se,,možda.. ne..izvinite.."

"Verujete li u boga?"

Da, eto još jednog koplja! "Ne, ne bih o tome.."

"Zašto? On upravlja svetom.. večno se živi, ali, ako ste mu odani, u raj... ovako - u paklu"

"Verujem da se postoji večno, ali interesuje me ovo sada, na ovom mestu, u ovom trenutku..posle, kako hoće.. tada ćemo se sporazumevati na još nepoznatom jeziku ... pomozimo mladima da osete prvo ovaj; onaj, posle, osetiće po pravilima neba, zemlje, gena, čuda... nebitno je sasvim.."

"Bitno! Bitno.. U boga se treba verovati"

"Izvinite, ne bih dalje... verujem samo u to da moram poslati dinar

**tri puta mladima od sebe da bi i oni mogli raspravljati,
filozofirati,**

smejati se; da li su već tako grešni, pa pate čekajući smrt?

Da li?"

**Verujem u moć otvaranja gvozdениh vrata - tražim put do te
moći**

- makar me i pakla stajala."

Pozdrav, hrišćanke... vidimo se tamo!

RAZVOJ SVESTI

Došla je do parka, mada nije bila svesna gde je. Dobro je što je bilo puno trave. Vrlo dobro.

Da nije bilo trave , hodala bi dalje, dalje, ulicama, mostovima, prugama.

Zelene oči i trava stopile su se i primirile.

Ima nečeg u prirodi flore što još uvek utiče na prirodu humanoida.

Sedela je tu danima, možda i godinama. Dobro je. Lepu statu deca su posmatrala i nisu doticala. Deca.

Nastavnici su im pričali filozofiju antropologije , a deca gledala u

imaginaciju razrešenja životnih problema i pitala:

Zašto više nema dinosaurusu i homohobilisa? Zašto?

S kipa je skliznuo zelen odsjaj - pravo s neba - pa u gustu travu i to je bio jasan odgovor;mnogo jasniji od dugog predavanja magistara uramljenih nauka.

MLADOSTI!

Beograđani dobro poznaju Brankov most...pretpostavljam. Ona nije Beograđanka, ali most poznaje na drugi, mnogo subjektivniji način.

Da, most je dug oko hiljadu metara. Vozia jure , pešaka ima malo.

Naravno, poznata po obrtu stvari u uobičajenom ponašanju, ona je njime išla često pešice. Volela je taj izazov- niti letiš, ni ne letiš,

niti stojiš, ni propadaš... a još pogled na reku ispod! izvlačio bi iz nje sve moguće termine za oduševljenje na hiljadu jezika (sorry, elle a étudié le français)

Ovaj deo njenog života je najlekovitiji! Odolela je Brankovoj odluci

(mada ju je nekoliko godina pre njega zamišljala) i učvrstio je ono što će se dvadeset godina nakon - ispoljiti.

"I munja, i grom, i zemljotres, meni su dragi!"

Subjektivni zaključak objektivne psihodelije.

DEFINICIJA SREĆE

Odrasla je u srećnoj porodici.

Kada je poznanici sretnu, obično dodaju "još, pamtim tvoje roditelje; savršen par, uvek zajedno, uvek od pomoći... eh...neka im je laka .."

to nije želela čuje i kašljucnula bi.

Jeste, zaista su bili skladan par - on je želeo lepu ženu, zaposlenu,

domaćicu, a ona- neagresivnog muškarca koji će je štiti od smrtnog straha od..da..od smrti.

A deca? Zlatni mališani: on, punačak, nedozreo i preterano naklonjen (poput oca) pubertetskim opsesijama.

Ona - plačljiva,

usamljena (poput majke) predmet interesovanja seksualno opterećenog brata.

Odrasla je u srećnoj porodici koju ne bi detaljno opisivala, ali,

psihijatri su je, ipak, na to nagovorili?

U bolnici još stoji poloimljen prozor kada je, prilikom otpuštanja, vrisnula "Majku ne dam! samo nju! Svi ostali u--

vlastitu..." i laktom lupla o staklo. Najzad je dokazala da se iza

**pitome, plačljive, usamljenice, krije goropad koju niko
ne bi mogao
izlečiti od odrastanja u srećnoj porodici i želji da se vrati
majci.**

Marina Adamović – THE REST OF 3

BEZ PANIKE [1]

Na sahrani nije bilo mnogo ljudi.

**Dvojica su spuštala kovčeg u raku, jedan je mirno
upzoravao**

"levo, levo..!", a četvrti je bio u kovčegu.

Jako prijatna scena zadnjeg čina tragedije.

[1] Intus, intus est Troianus equus

KAMIN(N)GS

**I tog jutra, prvo je pomislila na masu obaveza.
Put do njih bio je kratak; godinama je razmatrala tu čudnu
simbiozu tako da je , konačno, shvatila -
ona je u njima živela, a one njome vladale.
I tog jutra, obaveze su prvo pogledale nju.
Čudno, čudno, ali ..
brevissima historia in mundo
ima potpis
kamin(n)gs**

ROMAN

On je biće koje bi teško ko mogao opisati, nacrtati, naslutiti.

On je... hmm

on je????

On je ...

Ali nikada - On je !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Započinjem roman o tom liku.

Bio jednom jedan stvor... moguće je da se ne radi o stvoru?

**Možda je bio nuspojava? Da, verovatno, posledica
pseudoevolucije psihomotorike**

Evo, završavam ga.

[1] "ubi me prejaka inspiracija"

BIOGRAFIJA

Lagano je prolazila gradom i izbegavala mesto kome se uputila.

To zaobilaženje moglo bi se protumačiti višeznačno: ili je zaista

zaboravila odakle potiče, ili je bila zamišljena kao svaki poeta,

ili, mislim da je to posredi, setila se one davne večeri kada je naslutila da je niko ne želi razumeti.

E, tada, rekla je "zbogom, živote", krenula ka ali sela na izdvojeni deo trotoara i zaplakala. Bila je mlada, previše mlada da bi znala gde je to "ka."

Ljudi su prolazili, nisu je videli, osim para- momak i devojka.

Nečujno su joj se približavali (verovatno su imali vlastitog iskustva

s nedoumicom "zbogom ili ne") šapnuli joj "devojko " (nisu hteli "devojčice, dete", ne) "

o čemu se radi? Reci nam slobodno,

puno bi nam značilo da razgovaramo s tobom!" Zaplakala je glasnije, oni su ćutali, rukom je pomilovali po kosi. "

"Ne plači ili,
isplači se, ali reci - kako ti možemo pomoći?"
Nešto se odigravalo u njenoj imaginarnoj prirodi- bila je
ranjena ptičica, uvela biljčica, romor kiše i potoka...
i nije mogla ni reč da
izusti...
Da, zato je sad zaobilazila to mesto, a želela , ipak, da ga
opet vidi
jer nije joj bilo jasno šta se desilo te noći.
Očigledno je da se vratila životu, ali , ali koji deo nje je to
učinio?
Sada bi, ali i ne bi da pročita vlastitu biografiju.
U redu, biografijo, neću ti prići, evo, ovo nekoliko suza
samo je pozdav tebi
kao istoriji ove preobimne knjige, i one prethodne , i
meni, da, prihvatam, prihvati i ti, i meni... o.. da, i
meni.
Zastala je i vratila se
ni to ne znam –
gde

KAKO SLUČAJ KAŽE

**Svakoga dana štedi, sakuplja zrno po zrno; jednom se odluči
da
krene (s uštedevinom) do mesta gde se daju prilozi za
nezbrinite
ili , na bilo koji način, ugrožene,,,,
Smenjivalo se sunce i vetar; tresla se, i u hodu s novčanikom
u
zgrčrnoj šaci , obukla je bluzu preko već obučene. Provuče
jednu ruku, pa drugu - pristojno.**

**Kad ih je izvlačila, podigne desnu, a
ona - bez ičega...
Sledi drama... pita se, da li je moguće! Da li je moguće?!
Jeste, na primeru je dokazano jasno.
Ono drhtanje, zamenio je ledeni
znoj.
Svašta joj je bilo pred očima - skok s najviše zgrade, pod
najteži kamion ili ...
jednostavno - ništa.. sedeti u ćošku i umreti od
života.**

**Sasvim slučajno, vratila se do mesta gde je osetila onaj
napad**

**smrzavanja, videla par ljudi - mlađih, otvorila usta i oni su
prišli**

" Da li ste Vi izgubili novčanik?"

Još naslućujem svršetak drame...

Nadam se da i vi osećate.

Dobro obučena, sedi kraj osunčanog prozora i...

**piše o sudbini pesnika koji nije poznavao
sebe**

LUDOŠĆU PROTIV LUDILA

Kuća je bila prazna; nigde nikoga. Zaključao je, navukao zavese,

isključio sve uređaje, seo na pod i poludeo.

Hteo je doći do suštine sebe samog; hteo je da predahne od civilizacije; nije uspeo. Znojio se, uzdisao, molio misli da ga napuste, međutim, one nisu imale kud. Sećate se - sve pod ključem!

(dementia omnium mater dilemmas)

Na umrlici piše "posle kratke i tihe jeze, preminuo je XY,
ludak nad
ludacima"

Ožalošćeni

-prazno

-prazno

-prazno

i

vlažna crna košulja

ARS POETICA

Pesnici su ... pesnici. Pišu, pišu i kada razgovaraju s vama, oni pišu.

I kada prelaze najprometniji bulevar, oni -pišu...

Moj poznanik, pesnik, tako je unet u poetsko stvaralaštvo da, umesto hleba, on guta romane. Pitate se :

kako to da pesnik guta romane?

Valjda - zbirke pesama?

Ne,kažem vam, oni su poseban soj koji biste, pretpostavljam, strpali u Holiwood.

Taj moj poznanik, pojeo je sve romane iz kućne biblioteke. I dok ih je žvakao,

pisao je liriku u prozi.

Ne bih vam preporučila da je čitate! Nikako!

A zašto?

To se i ja pitam...ne znam.

Evo, upravo je čitam i osećam da ću napisati roman...

A poezija je moja lingvistička dioptrija.

Pesnici su vrlo čudan soj...

kao i taj poznanik.

NEPOGODA

**Tog popodneva, nebo je postajalo čudno. Starica je izašla iz
zapuštene kuće, pogledala ga je, spustila glavu, opet podigla
i**

vratila se unutra.

**Možda bi vam bilo jasnije kada bih rekla - pripremalo se
nevreme,**

**starica je izašla da vidi hoće li joj uništiti ono par cigli od
kuće.**

Ipak, ne.

Ni to vam ne bi ukazalo na nešto posebno.

Zato neću više ništa detaljno opisivati

**Tog popodneva, nebo je bilo divno; starica, kao i uvek; nebo
je**

oživelo

a ona...

ne znam...

vrata kuće se ne otvaraju.

Možda zbog prognoze vremena, ili zbog cigli u zidu, ili....

Stvarno ne bih znala.

A ko bi? Ko?

Toliko. Sada posmatram nebo.

ŽIVETI IZ LJUBAVI PREMA ŽIVOTU

Niko se ne seća kada je došla u grad, a izdvajala se kao jako upečatljiva. Mnogi su se osvrтали, razmišljali da joj priđu, da pitaju;

e, to je ono najdramatičnije u ovoj radnji - šta su želeli da pitaju?

Ona je uzvraćala poglede i time stavljala na znanje "izvolite, recite." Još teža situacija.

Da je pobegla, da se skrivala - svi bi potrčali i shvatili šta im je na umu. Ovako, nisu bili prilagođeni.

Dakle, niko ne pamti kada je došla, teško bi se moglo reći da se sećaju i kako je to izvela - jednostavno- stvor ni od kuda među stvorenjima odasvud.

Na zadnjoj stranici zbirke pesama usamljenog pesnika (koji ništa nije želo da je pita, jer je bio zauzet razgovorom sa unutrašnjim Ja) bio je stih posvećen njoj!

"Otkud ti u meni?

Otkud ja u sebi?

Shvatam,

da, Moj grob Te pamti!"

ANA, ZVER KOJA RANJAVA

Dok je razmišljala koliko bi i čega trebalo da kupi ukućanima, palo joj je na pamet - zašto je Ana Karenjina skočila pod voz?

Stvarno, zašto? Dostojevski, pa ranila je i dete, a od tragedije

kreirala cirkuske aplauze. Dostojanstveno je mogla, u šumi, podrumu, kraj ambisa , preseći vene i tebi dati mogućnost da

opisuješ šta joj je sve bilo u lobanji. Priča - duga tri toma!

"Ja bih tako; da vozovođi nanese doživotni nervni slom???"

Ne, radije ću se obesiti ili gledati kako mi kap po kap, ova luda krv ispisuje oprošajni testament"

Okrenula je glavu prema izlogu i videla sebe sa torbama.

Nijednom prolazniku nie bilo jasno šta se desilo tog trenutka: staklo je puklo, a ona pala u bazen krvi i oštih puzlica. (Da, torbe su bile pune i čvrsto zakopčane.Odgovorna, po faktoru naslednosti desetog kolena)

Metak je greškom završio u reklami za "njam-njam", a ne u njenoj glavi. Tamo je kasnije nađena ogromna količina sedativa i komadića stakla.

Život se nikada ne može isplanirati, niti smrt, ni genestka

testamentalna zaostavština.

ZAŠTO PESNICI UMIRU MLADI?

"Izvinite, mogu li do prozora?" pitao je mladić ljude u zadnjem delu autobusa.

"Momak, gužva je, ne mrda niko..."

"Izvinite još jednom, povratću.. teško mi je.."

Za tren, napravljen je prolaz i momak je priljubio lice uz staklo. Nije mu bilo teško u želucu...u grudima- da. Gledao je kako nestaje mesto od koga se godinama nije odvajao, koje je bilo puno lingvističkih izazova. Staro groblje.

Da plače, ne može, ipak, muškarac je; da moli za pomoć, takođe; šta mu je preostalo? E, to je ono najnejasnije- udaljio se od vrata, a približio mestu koje ga je slikovito guralo tamo.

Pojašnjenje - veštačenjem je utvrđeno da je momak pokušao sprečiti nagon ka suicidu, ali uspomene na one dane gurnule su ga same.

U listi piše "anamneza: žalio se na mučninu; epikriza: vertigo; sinkopa" Dar ga je pokopao.

Ponekad prođem tom ulicom i još uvek je vidljiv trag koji pesnik ostavlja za sobom.

Zašto pesnici umiru mladi? (to se i on pitao dok je bio u busu

posle posete grobu zaboravljenog alter ega.) Zašto?

MEMORIJA I JA

Pišem o tome, naravno, čega sam se setila; dodajem samo iznenada

Oh, a ako bih pisala sve što pamtim, bolje bi bilo da stavim tačku,

okrenem stranu, a sledeću iscepam (to bi im bila pretnja - ako pamtim ja, vi ne smete, nikako!)

Sažalila sam se na svoju memoriju i dopustila joj da upravlja

mojom rukom (mnome- ne!) nekoliko minuta.

Dakle, sećam se da sam oduvek pisala- drame, pesme, psihoanalize; to su zapazili moji učitelji, nastavnici, profesori

srpskog jezika (svi!) i nisu mi davali jedinicu ako bih promašila temu. Znate zašto? Zato što bih ispod takvog rada uvek dodala:

"ova tema mi se ne dopada, smislite nešto inspirativnije, dosadno je citirati velike književnike, a to radite četiri puta godišnje; slažete se?)

Kada sam završavala školovanje, profesor maternjeg je odahnuo i pozvao me na intimni razgovor.

E, o njemu sam htela nešto napisati, ali, opet, predugo bi bilo.

Sve u svemu, sa suzom na prstu, zamolio me je:

"Draga moja, ovo je završni rad, ne mogu ti prihvatiti napisano, a ne smem ni dati jadinicu (znao je da ću okačiti o zid škole onaj o planiranom samoubistvu)

Izaberi temu sama, napiši kod kuće, donesi i... videćemo."

Mojoj sreći nije bilo kraja! Još na putu prema kući, zaustavljala bih

se, vadila vežbanku, ispisivala po rečenicu i kad sam stigla do

kapije, okačila sam o nju torbu i krenula tamo odakle sam došla. Našla sam profesora, predala mu rad; on me je pogledao iznenađeno, otvorio stranu i naglas počeo čitati

"Kako sam završila u ludnici"

Nekoliko dana nakon toga, zaista sam došla do ludnice s kutijom pralina (moj prof. ih je voleo) i stavila na stočić pored kreveta dragog pedagoga: neka muu je večna slava... hvala, književnost nas nije pomilovala

SLUTILA JE SVANUĆE

Cele noći, oči su joj bile širom otvorene. Znala je da će se desiti to što je dugo očekivala. I ne samo očekivala - nadala se iz petnih žila.

Princ na belom konju ne postoji, ali konj na beloj livadi- da. E, njega je čekala. Lagano je otvorila prozor, sklonila sksije sa cvećem i obrisala sims. Vratila se krevetu koji je mirisao na sedlo.

Udahnula je duboko i... osluškivala. Šta ako joj se nada ne ostvari?

Ne. nije moguće. Prošlog je jutra videla tragove kopita, aii probudila se kasno i , osim talasanja cveća, ničeg više ne bi. Usmerila je pogled ka zvezdi na zalasku... moguće je da je konj uzima za amajliju.

Nije izdržala više; spakovala je svoj život u maleni ranac, njega stavila na leđe i opet prišla prozoru;

"Hej! Da! Evo ga!! Nisam uzalud čekala!" Bila je u pravu - prvi zračak Sunca jasno je ukazao na konja u galopu.

Pružila je ruke da bi je liznuo, nagnula se i... u pravom trenutku, konjić je dojahao.

Ipak, nečeg se setila: "a sedlo?"

**Znači, on je bio i u njenoj sobi pripremljen,
a ona je sanjala da nema nade ni za šta... šteta.**

Dragi moj, tako si dobar, evo, idemo..

preskočila je prozor ili je on ušao po nju... sasvim nebitno.

Ova priča ima srećan kraj!

Devojka na svetlom konju leti prema Nikada ne reci nikad...

**C(s)veće ispod prozora toga dana dokaz su da iluzija nije
metafora- ne! Iluzija je da stvarnost , zaista, postoji**

Dragi moji.

Marina Adamović – THE REST OF 3

Dragi moj,

Ako odlučim da postanem Džonatan Livingston, ne ispisuj mi poruke Ažara.

Pseudo jesam - priznajem, ali samorazumevanje se popelo na vrh dramske giljotine. Oprosti, oprosti, lakše će ti biti bez gavrana - očerupanog i s kljunom među kamenjem za lom .

Dragi moj, nikada nisam bila mačku koju šutnu, pa pre kafilerije, ipak, pomiluju. Zašto stalno igram kockice s Hemingvejem, Cvetajevom, Brotiganom, Jesenjinom? Neću ti o tome pričati sada.

Baci kamenčić s Partenona, neka se kotrlja do Egeja; kada čuješ "buć" znači da sam ispila neiscrpno vedro ludosti mudraca. Preugo sam grizla nepotrebne omče i draperije od zardalog gvožđa

Gledaću te s Alfa Regulusa,

bacati ti paperje s desnoga krila i one dublje da do samoga dna

Tvoja

(i nakon leta)

ja

Dragi moj,

Duga bi priča bila o tome kako si došao na svet...

U meni si skakutao, ja nisam smela prstom mrdnuti... rekli su mi "kako duge noge ima - na mamu" s jasnom naznakom o kom je polu reč;

samo sam se nasmešila i opet bila vraćena u krevet, srećo moja... tada sam dobro naučila da se i bez hrane može živeti (lude devedesete) ali samo malo toga sam za tebe izdvajala.

Došao je trenutak kada su odlučili da na svet izvedu carevića.

Neverovatno, ali iz duge kome - treći put od rođenja - vratila sam se - i to s osmehom - živa!

Ko se još sa monom radovao? Ko? pssst (reći ću ti s druge paralele)

Oni u belim mantijama zahvaljivali su mi što imam tako finu telesnu građu da im EHO uopšte ne treba... naravno - šalili su se.. bila sam sa svih stana posmatrana, umalo da me proglase za čudo nad čudima; nema identičnih rezultata! došla je i tvoja baka, poljubila te u čelo i rekla "znaš, zbog tebe ću preživeti" Ja, napustila krevet, ona legla tik do njega - ali - da bi se srećna sa životom rukovala...

posmatram to ovako sada: život- smrt -život --poezija

tvoja do smrti - ja

Marina Adamović – THE REST OF 3

PESME

JA SAM (NE)JA

**Ja sam ono
najprostije
trava-zumbul
crv-kometa**

Parti beše

vasi

ona

Aristotel

uzdah

zvezda

A Venera?

Istor-i-ja?

ona -pre

ova- posle?

isto isto

Šta je nepoznato?

Ništa-išta

naj

jasnije TO

je SVE

**Toliko suprotnosti
u is-tom obliku!
da da
da
sad sam
pče-la
premda
pčela SADA nema
osim-iz-sna
neolita
ja-sam-ja-sam-pče-lin
san**

PAMET(I)

**Samo mi je jedno na
pameti**

ali tako tešk-o-o

tako

obimno

da i ona posta

deo svega

nad-i-ok-

unutar

žao mi je

žao

pameti

ti

jedina samo bi

ali sada

šta-smo-ja-i-zvončići

koji smo te slavili?

tika-taka-kapi

s

oluka

u

šaht

50

posredi je dan?

utorak?

Ne?

ne

nn

SVI PUTEVI - ISTI

**Ljudi ispred ili za mnom
na trenutak zastanu
pa dotaknu glavu**

kao

"treba li vam..?"

"ne! ne! " ćutke

nasmejem se

i ubrzam

posle toga

ne zastajem

ljudi isto

ali

ra-zli-ke-su-ja-ko-vidne

-

oni su na nekom poslu

ja sam svoj zaboravila

i

krenula tamo nekud

- gde je seme one vrbe

- na kamenu paučina

leti ptica
njuši psić
uskoro ću biti sama
i vi ćete
prolaz
nici
samo što je zemlja tvrda
ne odaje tajnu lako
sešću na nju
neka boli
ja znam da mi tako priča -
iz humusa vrbin
ars
kam...sssss

PODZEMNA

Da...

razumem

ne...

ostajem

a šta biste vi?

da?

ne?

previše se dvou

mi

te

dvo

um

lje

nje

de-li:

bez

umlje

na

O!

i

Zar?

Marina Adamović – THE REST OF 3

umreti se mora
a
živetii-da-li?
da
To
ne u-mem
šteta
šteta,
ne
os-ta-jem
tre-ba-lo-je
ma-da
ne
znam
šta
Vidi!
pada kiša ili zvezda,
zvezda?
pa-da-ki-ša-zvez-das-ta!
O! majčice-to-baš
TO

IZNENADA

**Bace pogled na mene
drugi
treći
i zažmure
dok ja ne
a kako bih?
puna mi je duplja
tih pogleda
okrenem se prema sebi
oni se uzvrpolje
okrenem se prema svima
zarže i polude!
šta ću sada nakon svega?
prokopati lobanju?
povaditi sve iz nje?
baciti u nevreme?
stvarno nisam pametna
slepa - da
iznenada!**

XX

**Biću što sam bila dok me
bilo
nije**

**Biću bivša se... davno tek
budu
će.**

**Mislim da sam jasna.
Ako nisam - znak je
živim.**

**Evo bilâ
dok JA nisam
još ni
bila**

**divan ritam
prane
biv
stva**

**Hemin!
Broti!
kamingse!**

PISATI

Opisujem šta sam doživela

okrenem stranu:

upitnik do uzvičnika...

cepam list niz

tačaka bez

vidnog reda

shvatila sam! jesam!

a,

ko

je

tu poeta

ko?

mislena se imeni

ca

probode

i

pade mi

u

"bit"

trava uživa u mravima

cerebrum u crvima

Marina Adamović – THE REST OF 3

**o
pi
su
jem
krik do krika
a na kraju
kapi
suza
od
blata**

SMISAO BESMISLA

**Da
učiniću sve da budem
bien!
sagradiću dvorac
s pogledom na
ohhh!
oko dvorca -
zasadiću
korov
da -
učiniću sve da
nikne!
i?
što to činim?
a što muva leti?
zašto mačka skakuće?
zato jer je
TO
ne trudi se,
vidite!?
ja?**

Marina Adamović – THE REST OF 3

**učinicu sve
drugačije ne bih
mogla
razlike postoje
prekrićeš me?
O
KOrOve???
S'il vous, s'il vous
plaît !
evo dvorca mene tebe a vidik je
e**

Marina Adamović – THE REST OF 3

NEOČEKIVANO

Ovo je poseban dan

podvlačim

poseban poseban

dan

ne pitam zašto

ali

kiša vrabac trn

očima mi svetle

Aristo

te

le!

Marina Adamović – THE REST OF 3

U UGLU - OHHH

U uglu sobe plakalo je

dete

kakav prizor!

zidovi su sve

razumeli

godinama drhtali

ne bih

dalje

samo ovo

ni deteta

ni zidova

ničeg nema

osim jame

kamenja

mulja

i nemog povijanja tla

Marina Adamović – THE REST OF 3

ENIGMA

**Kiša je kiša
kao dan oko
ponoći
kô pitanje
svima dobro zna
noA
šta znači to?
nije mi jasno?
a zašto bi billo?
definišite
- što?
Aut nihil aut
quod
nihil?
au
u
u
t?
grom**

Marina Adamović – THE REST OF 3

SONATA

**Plačem jer sam
posestrima kiše
ona pada -
zna da
padam i
ja
oblak se grči od nežnosti i sreće
moje srce - od munje i groma
nema lepše nebe
ske sonate
osim te - za
ruži
čas
ti
kraj
ritam osluškuje - i ti, majko, da?**

Marina Adamović – THE REST OF 3

PSSST

Neki su srećni

neki ne

neki misle da su

to i to

a neki

za razliku od svih inih

ne razmišljaju ni o čemu

žive

i

žive

neosetno

i ja bih - zvazdo - gde smo?

Haaaaa?!?!

Marina Adamović – THE REST OF 3

BOL BOL BOL

Mače na putu

i auta

i ljudi

samo tu nešto nedostaje

kunem se

baš toga NEMA

nema

n

e

skrećem pogled na drugu stranu

ni to ne pomaže

nema ga

ali -

de

te

ta

po

put

ma

če

ta-toga-da

Marina Adamović – THE REST OF 3

život je prah

zrno

dah

dva su se zrna

dahom

rasula u

prah

a

h

hhhh

Marina Adamović – THE REST OF 3

EX CAPITE

Ko je to što stalno ponavlja

"ko? ko? ko?"

ja - ne!

ali čujem ga iz dola

svog psihomedija...

spustiću glavu i "ko" je

spušta blizu moje

da nisam sigurna čija je

podignem je

"ko" svoju ne podiže

dakle to je

otpala je

moja je drama

izuzetna

moraću da se poklonim

i

aplaudiram

bis

bis

bis

sebi - naravno - "ko" aplaudira

takođe

meni

Marina Adamović – THE REST OF 3

**znala sam, znala
nisam sama - ni jedina - bis!
"ko" je "ko"?
sasvim je nebitno
moja je uloga
multidimenzionalna
i "ko" to zna
al' dobro glumi da ne zna ništa
hvala na poseti
dirljivo reče
"niko" kô "ko"**

Marina Adamović – THE REST OF 3

NE PAMTIM ... NE...

**Ne pamtim ljude
ni događaje
najslabije one
što su mi pružali ruke i
odigravali se najinspirativnije
Suši se trava
i lišće vene
a
ja
još ne vidim ništa
osim što
nazirem dakopriva**

**peče
i ukazuje
na...
bila si
ostala
tama-nad
-tamama
ni sebe nisi upamtila**

Marina Adamović – THE REST OF 3

**da
da
iz glupog
poverenja
u šta? kog? Tog???
oh...
nečega se sećaš...žao mi je
..žao
bu-da-la-naj-mrač-ni-ja
ja**

Marina Adamović – THE REST OF 3

RANE

**Pobegla sam
vratila se
da bih opet
svom silinom
ne
sta
la
ko je izmislio igru
lepršanja dlanova?
ko je zamenio gnoj
s nezaraslim
kos
ti
ma?
rane rane rane
ćaskaju i smeju se
meni u lice
blat
nja
vo**

Marina Adamović – THE REST OF 3

NOĆ

Noć ne odgovaaara na uzaludna pitanja

osim na jedno

- Kada će dan ?

- Stvarno ga čekaš?

Stvar

no?

nô....

LEPOTA NERAZUMEVANJA

Pesniče moj dragi, opčinjavaš me..

znaš?

Šta sam postigla u životu? Šta?

Rodila se, umirala, et cetera, et ce

te

ra

po uobičajenom toku bitisanja..

ali

sada sam konačno shvatila

ništa se ne dâ ob-jas-ni-ti

ništa

sem slabog drhtanja tla

pod kojim smo

ja

i

ti?

ili....

ili

ne mogu nam opisati,

ali i

opčinjenost

drhti!

Marina Adamović – THE REST OF 3

**tajna je tajna nad taj
nama -a reč je grob?
Ne?**

Marina Adamović – THE REST OF 3

DOGAĐAJ

**Zaustavila sam pogled
pogled je zaustavio dah
dah je u sê uvukao nit
nit je pukla i presekla
mi
vid
zato me stvarnost boli
preko svega dublje dalje
preko
pre
ko
o, boli....
tu
u
uouuu
h**

Marina Adamović – THE REST OF 3

NEMI DIJALOG

**Nisam se protivila
presudi na smrt
streljanjem
bilo je zanimljivo
u svakom cvetu oroz
spreman
za metu u
mom osmehu
protivim se samo sebi
ležim i gledam krv
a
nikako da
kažem
-ja nisam ja
ni ti
nisi
moja zato
nema Sunca... da...
jesmo
osmehe smo
pokopali
a umiranje?**

Marina Adamović – THE REST OF 3

**krvi?!TI?!
samo tiho teci
- ono će te slediti
PSSSST**

OSEĆANJE PRISUSTVA

Najednom shvatih neviđeno

čudo!

Dan

lišće

jato ptica!

čujete li?

obraćam se svetu koji

TU postoji!

on uzvraća

dakle -

postojim i ja!

sitna kap

kapljica -

ali

Mlečna! Razumete???

Čudo smo nad čudima!

To je

uslov

postojanja

Da!

CIJUK MOGA PTIĆA

Volim tiho cijukanje ptića

ništa ne bih dodala na to

volim voli volim

cijukanje ptića

v-o-l-i-m

zašto ptić ne cijuče više?

zašto nema onoga

što volim?

a kad bi ptić cijuknuo -

ohhh?

osećam

slutim

sprema se

sad

će

osećam osećam....

ptića nema

ali ću cijuk

postati

ja

mamaaaaohhh

Marina Adamović – THE REST OF 3

VERUJEM

Nešto šušti...

čaj? mačka? miš?

razmisliću natenanenešto-

šta?

šušti- gde?

čaj - Gobi?

rep? vrištim!!!

ipak...ipak

nešto se dešava

- mnogi boluju od halucinantne depresije

pa

opsuju ujed kobre kao ugriz transcedencije -

ne mogu poverovati

ali to sigurno

šušti

spuštam glavu

um

integritet

da!

moje srce sa re-ba-ra

kida krila pluća i

Marina Adamović – THE REST OF 3

**vos-kom ih
pri-lep-lju-je
samo da naslutim
hoće li do Sunca?
DA!!
sad mogu poverovati
jer -
letim
i
ja
dobila sam kartu
bez povtaka !!!!
hvala-hvala-šššššššš**

Marina Adamović – THE REST OF 3

DOGOVOR

Želite li objavu u novinama?

ne!

želite - rodbini..prikanima?

ne!

želite li verski obred?

ne!

želite li?

da!

potpisaću s Partenona

pesme koje pišem

tada

upamtiteN.Po...t...ka

kam...

n(n)

PS

gsssss

Marina Adamović – THE REST OF 3

DUBLER

Bacam misli

t

j

kamenčiće

levo-desno

-spreda-strah-ga

ničm ne pokazuje

to

bacam ih i iza

da bih izazvala

"reci-reci-slušam-evo"

ne...

zadnji kamenčićje pao u bunar

on se okrenuo !

oh! i - hmm

zamislio

i ovog časa još uvek misli

kô slika viode

ne - kao - ne!

voda je - voda i njena slika

Marina Adamović – THE REST OF 3

**da
ništa
više - sem
hmmm
pa mami insekte
a njima
sve
jed
no
-ne
u
mit
no
is
to
mmm
iznikle misli kidam i bacam
muve muve
ose
termiti
množite se - hajde - prekrijte bun...
ja moram dalje**

Marina Adamović – THE REST OF 3

**na vrh planete
ili u centar
tamo misli
ne lete
ne!
osim
jedne
zadnje
jedinstvenee
gde je kamenčić iz jinosfere?
gde?**

Marina Adamović – THE REST OF 3

PLAN

**Zatvaram vrata
zatvaram usta
a oči?
one se
zatvaraju same
otkad sam u ovoj ćeliji -
osluškujem
šta se to vani
dešava
šta?
Krik
vtrisak
pad lič
nosti
čije?moje! koje? te!
žalim tamo
odron je tako
skladan i
ritmčan**

Marina Adamović – THE REST OF 3

**da zardala kvaka
škripi
od
dosade
stisnuću je! hoću! stisnuću! ću!
čujete? puca od radosti!
u?
u?
uuuuu
ha**

Marina Adamović – THE REST OF 3

NIJE SVE

Rekla sam mu

- to je sve -

Odgovorio je

do

p

r

o

i život je postao

divot

a a

ja -

SAMO JA

plamen

i

baklja

mada znam

da ne bih disala

ubio je sve...

i pore - njih!

Ljudi!!!

Marina Adamović – THE REST OF 3

**ali nije vidô procvat grane
o koju me je okačio
nije!
ozon - dan -
ftontalna-sinteza!
poez-ija-i-ja
vita del poeta
i to nije
sve
nije!
Čukur...R...e! Et c'est vrai?**

Marina Adamović – THE REST OF 3

LE POET MORT

Ne! ovo moj svet!

nije

ni moje doba

ni paralela NN

"ja"

čujete li?

da?ne? pa?

ništa od svega toga

Ne!.

meni -

ne

pripada

izuzev

crvâ-u-donjoj-sferi-magline-praska

jeste!

naučno sam dokaz-ana-ana-bolabola

Marina Adamović – THE REST OF 3

**Oh la la! c'est très bien
sebe sam nadživela
i jedini sam pesnik zaglavljen
entre la vie et la(m)..
....causa mor
ti ti ti
ssss**

Marina Adamović – THE REST OF 3

**O PC
PC
ima
boju boje
i
jeste
bezbojan je
zaključak sledi
kome? čemu?
e...
to je
ono
što u njemu ktijem
od sebe / tebe
i
vrha
igle
najtananije
jer je s bodljom
i sam tok u
delete
or cut
majčice!**

Marina Adamović – THE REST OF 3

ANALIZA

**Smrt je smrt -
nepobitni produkt sva
koga života.**

A život?

e

**nedokučiv splet
hteti-hteti-neumeti-hteti**

biti

vladar

uma

izvan one svesti

dodaću-i-savsti

ipak

ipak

nešto se ne uklapa

kad otkrijem - šta

biću .. lična... nuspo...va

nepo....tna - il pas?

p

a

Marina Adamović – THE REST OF 3

BEZ UZBUĐENJA

Parti, Parti, Parti...

znaš? da?

sva-ka-ko

ti razumeš

sve

oh...

par

ti

hih

zenica

na

de-lu-zi-ji

amneziiJE!

eksplozija nade!

potop ideala!

ćuti ćuti

Parti

i ja ćutim

evo

suze su nam ka

me-ne.

Marina Adamović – THE REST OF 3

ONA VASI-ONA

Bilo je to dana ...

svejedno je

da li pre

ili

nakon

ponoći

ali

jeste

bilo je

ne sećam se kako to da se

ne sećam baš ničega bih-al'

čega?čega?

potvrđujem deslo

se

popgledom je obletela ONU vasionu

zatim ju je sažela u

nihil-ništa-rien

pokušavam

razjasniti

neobičnu

pojavu

Marina Adamović – THE REST OF 3

**ali
ne...
nešto mi to
ne dâ
ONA?
mahovina, trnje?
hvala-hvala-hvala
mama,
smrt je spas
a umiranje -
to je
ONO što si sažela
tama
ispod
kapaka
naslućujem
setiću se kad i ja
spoznam vasiONU
da
a sada - igram se sa zvezdamai
one ništa ne pamte - evo -
svetlucaju - ne!**

Marina Adamović – THE REST OF 3

hvala vam za sve

h

z

s h z sssssssssssssssssss

Marina Adamović – THE REST OF 3

NEMIR I BESKRAJ

**Pocepane stranice nečije
knjige**

**Pocepana duša
oblaci**

Pocepani razum

**Nema čuda koje zaceljuje
Dopusti ludaku da živi iz delova**

.

**Kiša peva il' nebo
zapomaže**

Sve je po scenariju NN filozofa

Marina Adamović – THE REST OF 3

PSEUDO

**To sam ja - uzlećem
Ja sam, ja - kopitarim
Evo me - njušim žbunje
OK, priznajem....
To je cirkuzant
kome brišem aplauze
za nastupe
pred vlastitim sopstvom,
Mr Pseudo....**

Marina Adamović – THE REST OF 3

DUBINA VIDA

Oči mogu biti

- most koji spaja daleke obale**
- okna pod gejzirom jesenje kiše**
- pergament ispisan i s naličja**
- ispljuvak obolelog od tuberkuloze**
- dva kamena naprsla u dubini**

Ne znam šta su od svega toga ova dva moja

Slobodno razgledajte

- budući da sam odavno slepa**

samo treće

koristim

BESMRTNE MISLI

**Okopati zemlju dovoljno duboko
da bi se došlo do plodne postojbine
Tada spustiti telo mrtvaca
i zaliti ga da se prerano ne sasuši
Onda čekati dovoljno dugo da
nikne trava, bulka, drvo - ma šta
bilo.. Na svakom listu, grani, stablu
lelujaće besmrtna misao pomenutog
stvora Još kad bi neka krupnooka zver
sažvakala rodno rastinje -
misli bi se umnožile i nastavile
post mortem modus vivendi Zasigurno
Tvrdim!**

Marina Adamović – THE REST OF 3

TO (2)

**Godinama držim prst na čelu
tražeći**

(nikom pojašnjenu)

sreću...sreću?!

**Ovog sam se jutro zatekla
kraj svrdlom probušene
lobanje.**

**Najzad sam se nasmejalanisam
ni sanjala da je ta rupa
ornamentalna saksija
zimzeleno (svojom voljom izniklo)
višesložnog --- TO !**

Marina Adamović – THE REST OF 3

PERPETUUM MOBILE

Otvaram vrata i ulazim

Zatvaram vrata i izlazim

U stopu me prate paradoks

i absurd

Ne mogu prikriti vlastite stope

.

Sutra je ugažena staza

današnje od pre

UŽIVANJE U POSLU

**Ova pesma je
ovoliko duga
toliko široka
i ne može u moja usta
iscela
Počela sam da njušim,
grizem deo po deo
Kako bih dtugačije
kad su mi ruke na leđima svezane?
Čekam na dan oslobođenja,
e, onda ću gurati po ličnom nahodađenju.
Do tada sam -
oprostite, zauzeta!
(Savladati tu gomilu kalorija
moram sama
čućeći, gmižući, straga - spreda....ali
oprostte
- opet -
Uživam- ja?!)**

Marina Adamović – THE REST OF 3

IZGNANSTVO

Jedne se večeri Mesec nije mogao ni naslutiti

ni zvezde

ni vetar

ni kiša

ni mjauk

Opsadno stanje na orozu grana

pretilo je pustom i nebu.

I meni...

Opet sam sama u drami izgnanstva

Marina Adamović – THE REST OF 3

NE DAJ SE, PROŠLOSTI

Altamira reče

Pikaso je bizon

Prekri se kamenjem da ne bi srela

Obožavaoce

Arheologija i slikarstvo

Uzdrhta od prsta uperenog prema sebi

Neću joj prići

Pikaso mi doda

Da sam dekadentna

.

Altamira preferira samoću

Saglasna samprogovori

u men

bizoni

Marina Adamović – THE REST OF 3

DAN I OČAJ

**Ona je ležala i posmatrala Sunce na zalasku
Sunce je uzvraćalo poglede i tonulo sve niže i niže
Ne može se opisati ko je bio nemoćniji
Njene oči čiji su se kapci lagano spajali
Ili zraci Sunca koje je tama pretapala u zbogom**

.

I Sunce može biti očajno

Marina Adamović – THE REST OF 3

NEŠTO...

Nešto važno se događa

Veoma bitno

Nesvakidašnje

Pratim pomno i

Preduzimam sve

Što gavran ne bi ni graknuo

A možda i hoće - ko bi ga znao?!

Obešena u kosmosu -

JA

Sigurno - ne....

Marina Adamović – THE REST OF 3

SCIO ME NIHIL SCIRE

**S uspehom sam završila studije
filozofije
psihijatrije
i
paleografije
ali nikako da odgontnem značenje pojma
ljubav
*
preći ću
na
astronomiju
ili
bulevar
van pešačkog**

JA SAM ŽIVOTINJA

Sedim na kamenu u dnu temena

i čitam Ničea

Zaratustra razgovara sa Štrausom

na susednoj obali

S leđa mi pride neka čudna zverka

onjuši i svari

najbolniji deo pojave mene bez

repa

bez!

Konačno sam odlučila -

draže su mi životinje od umnoga mnoštva

Ližem ranu

čupam travu

a srce mi

najzad

zri

vegetativno

Sokrate, živeli!

Marina Adamović – THE REST OF 3

FINIS

**Bće zima leto ili ono doba
godine
to će biti
svakako
biće zora suton ili onaj deo
dana
biće i to
ne-ži-ve-la-a-ko-ne!
prolaziće neki ljudi
neki će posmatrati
ispred ili iza
prozora
gavrani će leteti
ili ležati u gnezd
vazduh će ćarlijati
ili
ćutke pratiti
doskok daha u
poslednji uzdah
slap iz cevi
jame za pojilo
mužjak ili ženka
to je**

**sasvim nebitno
ne-umr-la-a-ko-je!
ma - o čemu razmišljate?
oi?**

**ja - o - tome da je
svako sebi najverniji
drug
eto**

**i na kraju krajeva
samo svoju prihvtamo ruku -
najdražu i jedinu
finis end non etc ha!**

Marina Adamović – THE REST OF 3

BOL

-Ja te mrzim -

kažem

pogleda me

čudno

- sve bih dala da te nije bilo -

dalje

- ti si luda -

on će meni

- tako nešto ne bih ni šapnuo -

- znam -

- niti pomislio -

- znam -

- ja bih rekla

poželela

klela

ali

ne bih zarazila nikog

dok je

čist i nevin i na opni lista gori

ti to

Marina Adamović – THE REST OF 3

jesi

jesi

jesi

gnusobo pakla

crni zmaje neba !

proždrao si Sunce

Mesec si proždrao

zvezde nema - pomrčine - da

mračna slova

zemlja pokopava

a u njima -

moje

mrtvo

ja

RADOST

Brotigan je bio Šarl

a

Bodler je bio Ričard

leteli su kao pčele

ma -

ronili kô jegulje

i šta imam ja od toga?

šta?

ne pitajte - puno, puno

stalno lajem na Polaris,

Kentauri i Antares

veselo mi namiguju!

reci menjam smer protoka

zapljusne me svežom vodom

najpitkijom opsesijom!

Broti, Šarl -

dajte mesta

stižem

stižem

evo krila

i peraja

Marina Adamović – THE REST OF 3

**dragi moji
a Parten
on?
on -
kamenčićima zvec-ka
zvec-ka !
Poetica ! Bis! Bis! Bis!**

SUSRET

**Na pijaci - on i ja
on bez nogu
ja s nogama u obliku
varnica pod naponom
četvorostrukih!**

**Prošli smo pogledima jedno kroz drugo
i
okrenuli gleve - ludaci!**

**Istog trena
vreća s kupusom je pukla
rotkvice su poskočile s kesica
na brašno
znala sam
znala**

**opet smo se sudarili pogledima
iz nesreće se izvukao samo
smeh
zdrav nepovređen**

Marina Adamović – THE REST OF 3

**spreman da nas ubaci u presu za
štampanje
poezije -
čega
recite mi
a čega bi tu još moglo biti - čega
gai???
kamin(n)gs**

POSLE SVEGA

I

šta reći posle svega?

šta učiniti?

na koju stranu sveta

krenuti?

pitala sam svoju senku

a ona postajala

sve kraća

i

kraća

pa

iznenada

nestala

evo šume evo neba evo reke i uzdaha

evo mene evo mraka i

beskrajnog

ničega

I?

ni...

NOĆ I VRANA

**Pišem o steni koja ćuti i sanja ne
ravnotežu
pišem o kapi koja žmuri i čeka slap
vodopada
pišem o mogućem i nemogućem
skupu dešavanja
zaobilazi me ono presudno
e - to
ni naslutiti ne mogu -
ni to!
a znam da pre-do-se-ćaj vara
kao vrana
kao noć
kao razum
kao smrt
i o njemu ću pisati -
hitno je
hitno!
vrana mi podmeće jaje za oko
noć pobeže preko pola
razum podmeće tačku uz "hitno"**

Marina Adamović – THE REST OF 3

**a smrt ne vidim - gde je?gde?
ko to gužva list za pred-o-se-ćaj?
verovatno
verovatno
očaj i ja -
skup dešavanja
moguće je... vrana**

BALADA O NIKADA

**Pazi!
ne!
beži!
odskoči!
zastala sam
šta bih drugo i učinila
kada nisam shvatala
da sam na ivici ponora i da ima nade
za
pogled u nebo
i dno reke
tako bistre
i previše
o!
izuzetno!
vidim gas
druge strane žabokrečine
mulja
ponora
i
traumatopeje**

Marina Adamović – THE REST OF 3

**a "pazi" - silazi još dublje -
ne sumnjam
pakao je moj omiljeni rekvijem
pod palicom pazi-pazi-pazi-FIN**

Marina Adamović – THE REST OF 3

RAZMATRANJE

**Trenula nisam ove noći
ni prethod-ne-ne
ni one-pre-pre
puno sam razmišljala
zaista
ja sam duboKumni stvor
analiziram
do suštine prodrem - pa RPT
repetitio
RPT
daleko od ikakve stanke
oprostite -RPTT
evo - sviće - žao mi je - RPT RPT
takav prikaz mojih dela
bez
konačnih
zaključaka
dovodi do nužde da
precrtam sve
moraću moraću
predmet moje analize
pao je na granu niže**

Marina Adamović – THE REST OF 3

**i najednom
nestao
dobro dobro nastaviću
večeras će isti vrabac sleteti u isto gnezdo
razmotriću - hoću hoću
hmmm i to je za analizu
ako mene ne bude? onda onda -
šta?
RPT
R
P
TO**

TAJNA REČI

Reč

ima

strelu i luk

raspet do centra n-te galaksije

rana od uboda nikad ne zarasta

jer je i sama

jedinstvena

meta

i strelca

i

lava

onevasione

VEZANIH OČIJU

**Majka me je učila da budem
pri-prav-na
svaki pogled - upozorenje na opasnost
jes-te
Evo pogleda
i upozorenja
(niti dišem
niti ne dišem)
Ako bih i udahnula
možda bi opasnost okončala u
levoj mračnoj komori?
Ako ne bih disala
možda bi izgubila orijentaciju svog
apsolutizma?
Majka je umrla
da bi mi potvrdila
kako opasnost vreba
ni-ot-ku-da
Ne na nepripravnoga !
Ne, majko, ne!**

Marina Adamović – THE REST OF 3

**Baš na one koji ne dišu
/ dišu / dišu / ne dišu
samo na nas
majko
koji ne srljamo na
oroz strojeva zvezda
ove noći biću
oda
doskocima astralnih
paradoksa
A rekvijem - kako hoće
Evo, kometo
evo me, grome
postaću stvarna tek nakon
paljbe
Lepoto
ustreli me
znaš gde
Ja - ne - svejedno mi je !
hajde! hajde! haj(g)de...
tu?? Heee!!**

Marina Adamović – THE REST OF 3

RADOST

**Još nije svanulo
ja sam već bila tamo
pre osvita
nakon dana
ja sam bila tamo
ja sam bila
tamo
dobro mi došla
rekla sam
i pružila rukui
sebi
prihvatila sam mnogo više
od
ruke
preko druge
mnogo više
o mnogo
i više
i dublje
a
orkestar trave izveo je**

Marina Adamović – THE REST OF 3

neponovljiv osećaj sreće

korena

ljubičice

niklog tamo

ne-na-da-no

Marina Adamović – THE REST OF 3

TOLIKO

**Jedna pesma
samo jedna
s(a)
mo
je(g)
dna
sasvim je dovoljna
da
postanem
i blaatnjava
i krvava
i zgažena
u letu
ubijena
laste
samojedna
samoje(g)dna
samo
pes
ma
iovaustreljenalasata
ova**

ČUDNA TIŠINA

Prozor je gledao
sobu
odmeravao je
uzduž i popreko
ona je samo ćutala
ničim nije ukazivala
da
uopšte postoji
prozor je zažmurio
pa ipak
mislio o svemu
što je video
nema onog što je bilo juče
ima nečeg belog i crvenog
tako čvrsto upletenog
da je uzdahnuo od
iznenađenja
i
izdahnuo
suštinu

Marina Adamović – THE REST OF 3

**podeljenu na milion reskih pitanja u
belokrvnu
bluzu
nepomične stanarke napuštene sobe**

Marina Adamović – THE REST OF 3

ZAMERAJU MI

**Zamerajui mi što ne pišem o
sreći**

**(ljubavi? danu? čemu?)
zameraju mi što uopšte pišem
o**

**(mržnj? krvi? urni?)
zameraju mi što živa - potpisujem
sebe mrtvom (kamingsonom? jonom?)
zameraju mi što kucam a ne otvara
niko niko (tastatura mi je u glavi)
zameraju mi što sam luda
ali ne**

kao oni (ultrazvučnim kamenom o smeh!)

**zameram im
pucanj
zaboravljen po
ispaljenju**

**a
ispalili
su
jesu**

Marina Adamović – THE REST OF 3

**evo pesme
evo mene
a
vreme?
oteklo kroz melanholiu za
kraj**

Marina Adamović – THE REST OF 3

TESTAMENT

**Dva puta sam okrenula ključ
i treći put moram
i četvrti
sedmi
ne vredi ne vredi
bledi prsti
bledi um
krvna omča lanaca
ne mogu mi zatvoriti put
bubnju u urliku
ne mogu
ne mogu
ali uvežbana palica
skočila u srce
eno testamenta -
ne palite sveće!
moj put je tama
ja - sama - put - tama
bez
plama
bez (ja-ma)**

MEMORIJA AMNEZIJE

**Divno letnje popodne
divan osećaj samoće
divan spoj praznine
s bogatstvom Galaksije
Šta se desilo u trenu?**

Tetraedar?

Hijeroglif?

Smak snova o bajkama?

**Ne može se objasniti
ali desilo se**

- ne -

**kratkim spojem kapaka
slanog toka sećanja
s pulchritudinis vitae
Od tad više ne izgovaram
-daosim**

**kada smrt zakuca o
pamćenje pamćenja**

onda

kliknem

DA

Marina Adamović – THE REST OF 3

**ti si moja moja moja
o divnom letu, samoći,**

ti si moja

DA

pesma Galaksije

Izgovoriću

DA

i konačno zasvagda

ćuću svoje

JA!

Marina Adamović – THE REST OF 3

NIOBA

**Ma gde se okrenuo
lepu reč
nije pro -
nalazio
postoje bunari
postoje fontane
i jezerca za
mnogokrile želje
pogled da je bacio
misao
tek kap krvne plazme
srce bi prepoznao
- a iz srcu
iznikla bi urna
koju je zaboravio dati
Partenone
tebi
kasno
ma gde se okrenula
samo okov razjarenog groba
pokopana greškom
- ja -
kamena Nioba**

Marina Adamović – THE REST OF 3

SUSRET

**Hodamo i hodamo
ne gledamo
gde
cilj hoda polako
i on ne gleda
gde
ako se budemo sreli - a hoćemo -
da
pognućemo glave do zemlje i
pod
"život je život
i ja sam živ!"
epitaf
reče
meni
na
dnu
tama je svetlost najneverovatnija!
sreli smo se
sreli !
pod nama je put
najbleštaviji!**

Marina Adamović – THE REST OF 3

Karajone Jone? o- ne!
da...

Marina Adamović – THE REST OF 3

THE END FINIS FIN ENDE K...

Zašto pauk ne odgovara?

Lepo sam ga pitala

Ćuti Ćuti Ćuti Ćuti

Molim ga

Ne!

Igra igru predilje

Oh!

Da!

Oko mojih obrva, trepavica, zenica...

Hvala!

Može u snu - dragi moj ? Nâ!

San je java-plava-meka-podzem nâ

zmija našeg Herkula

(za)

kamin(n)gs

(a)

(samo, u snu, dragi! nâ! ti sam ja)

Marina Adamović – THE REST OF 3

IMAM TE

**Mislim da sam ovo ispod
pročitala negde već**

mislim

Mislim

**tek ćeš pročitati ovo iznad
siguran sam - jesam**

Ko si ti?

**Ja sam bol u tvojoj ruci
pozdravljam te - tugo**

Oh

**I ja tebe, bole naj
tužnije**

Sada ću te izbrisati

žao mi je

žao žao žao žao

Ne briši me

bole bole bole bole

šta bih ja bez

poezije?

Šta?

Aristotele? Ništa! Ništa...niii...

Marina Adamović – THE REST OF 3

DAN

Dan!

da

uveravam vas da je

dan!

prepoznam ga po cvrkutu

šumu jakne i cipela

grebuckanju crva

odgovoru čaše na bljesak s nebesa

dan -

izvlačim zaključak

ili zaključak usisava mene

još jedan dan je - u - pa - okolo

a

kad izgovorim - kraj

ne znači

da da

na nema

ne!

znači - uveravam se da je tu i

da će mi uzvratiti kao sada

ako mi ne uzvрати

Marina Adamović – THE REST OF 3

e

**shvatam shvatam
biću negde gde ga nema
ali gde će postojati Ja
u 2. sferi istraživanja
vlastitog
ne-
bitisanja
uveravam vas !
"kraj"
neopisive li sreće - ha!**

RAZMATRANJE

**Gledam u prozor koji mi uzvraća
podjednako sivo**

rekla bih

rekla

ipak

moj je

drugačiji

mislim -

prodornoniji je - DA!

osećam po prasku svesti

bučnijem od praska stakla

sudar! sudar!

s

najopštijim

JA!!!

(a fusnota?

didaskalija?

ništa...

dakle- i razmatranja su pukla)

nereda li... oh...to, već, ne mogu da gledam

Marina Adamović – THE REST OF 3

-273 °C

**Razlozi broj tri i No četiri
identični su
kao - prvi i poslednji
n-ti je priča iz Holivuda
hoda i
šgrguće
imitira XY sopstvo
podvukla sam crtu ispod svakoga od
njih
ni-je vredelo ni bore, ni jauka
ni višestrukog krika
ludak za ludakom skače preko grane
kažem vam
jednolični i mračni
a ne samo to
izvukli su bič ex sua definitione
sada igram kako oni hoće
vrtim se u ritmu povoda od besa
dok ne puknem kao
apsolutni
led
P.S. ne! filozofska sintagma! ne!!!**

Marina Adamović – THE REST OF 3

JUTRO

**sunce je oskrnavilo tamu
pružam ruke
kao što bor širi grane
toliko mi jave
ne može
pomoći
ludaci vode srca za lanac**

.

**spušam ruke
od arterija
plet
em u
že**

Marina Adamović – THE REST OF 3

MLADOJ ALEKSANDRI (MS)

Majko

Mesec mi je cele noći

Pričao o sebi

Iskričavo okno

Pisalo je dnevnik

Ne mogu ti ronovitii

Plodno štivo tajni

Koje mi je zracima

Sipao

u

srž

kamin(n)gs

**draga Aleksandra...želela sam... trudila se...nisam ti mnogo
pomogla....**

Marina Adamović – THE REST OF 3

REČ

**nije pitka
reka je žedna
u sebe uvlači
divlje tokove
nije plodna
zemlja je gladna
kida Sunce
i ispija s kišom
nisam pesnik
tek sam reč
koja moli "daj me ili
sebe u mene zakopaj"
zatrpavam sve
Lave!
alfa Reguluse! Galaksije!**

Marina Adamović – THE REST OF 3

NAJ-NAJ-NAJ

Znam da znam kako znam

neobjašnjivi broj

filozofskih premisa oko

Verlena, Sizifa i Diogena

znam

ali kako izgovoriti konkluziju logike

kad bi to dovelo do bujanja rana

unutar pokrova za mulj najčvršćih lobanja?

kako?

znam da je najcelishodnije

izvući glavu najobazrivije i

gurnuti je

još opreznije u

naj-ne-in-du-ka-tiv-ni-ji

ego

od vrha kljuna do zadnjeg članka na vratu

noja

PRE NÔ ŠTO SE ONEMI

I šta ako umrem?

Ako nestanem?

A dan postane

besmislen?

A noć?

A bezizlaz?

A svet?

Ništa

On je najsveobuhvatnija ars poetica

Između Ni i Šta

kosmička jama peva

Grobe grobe

a gde je

humka za zvezde

gde?

Podignem glavu i spustim je

A nebo?

Naravno

I šta?

Ništa - moja je večnost zvezda

na vrbi papirus i kamen i breza

u potpisu

kamin(n)gs p.s

Marina Adamović – THE REST OF 3

NE-ČOVEK

**Čovek ili ne
taj komad Zemlje
ne raspada se
ni slediti se ne dâ
rastopiti
ispariti
iz pećine posmatram
i kopam rupu za lomove
- uzoludnog sna - veka - nadanja
kakav će to rudnik biti !
Ja se divim !
kome?
sebi!
bežite od okna
dinamit bacam !
prekrasno!
zlatno!
iz pepela viri ep
čovek nije čovek
hvala, poetiko
Smrt je evolucije
(ja svoju ne dam)**

BESKRAJU ZA KRAJ

**Trepavica
krilom vrane
sve je jasno**

go

to

vo

je

a

zvez

da?

da!

epitaf je

kraju

p

e

s

m

e

kometa pes

ni

ka

Marina Adamović – THE REST OF 3

URNA

**Zamerate mi što nisam
ono što bi svako
trebalo da
bude
nisam -
jasno vam je šta?
ljubičica - nisam
štiglica na grani
sneg - vetar ni voda
- ni stolisna zvezda !
ja sam što sam -
polomljena dirka
pokidana žica
uvertira drame
a rekvijem?
oh
kakav je to plam!
eto urne
lude pesnikinje
me?ne?
me?**

Marina Adamović – THE REST OF 3

pitanje je adagio antropomorfologije

**jeste
otvori se
ambise
primi je
i
me**

Marina Adamović – THE REST OF 3

NADE NEMA

Tek kad smrt zakuca o oblak
i on mu se osmehne kao što je
red
trava skoči izne-nada

ali
kasnokasno
koren je
prejak
travotravo
isuviše jak za
hod kroz maglu
ni slutila nisi da
nade nema
a ko je rekao da postoji
rosa? kiša? jučerašnji dan?
this is the end
n'est pas possible
si
così così

Marina Adamović – THE REST OF 3

kap po kap kuca

o

oblak

a smrt imitira

to

s uspeh om

om

Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

ADAMOVIĆ, Marina, 1962-
THE REST OF 3. : lirika / Marina Adamović. -
Beograd : Nova Poetika, 2013 (elektronska
knjiga-onlinebook). - 130 str. ; 21 cm

Тираж неограничен - ONLINEBOOK.

ISBN 978-86-63
ONLINEBOOK-Nova POETIKA-2013-007